

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

Dormition of the Theotokos 2018

The Very Reverend and Reverend Clergy

Honorable Archons of the Ecumenical Patriarchate, Esteemed Members of the Metropolitan Council, Esteemed Members of the Parish Councils, Philoptochos Sisterhood, Faculty and Students of the Catechetical and Greek Afternoon Schools, Directors and Participants of all Youth Organizations, and all devout Orthodox Christians of the Greek Orthodox Communities of our Holy Metropolis of New Jersey

My Beloved,

On the feast of the Dormition of the Theotokos we find both a time for mourning and a time for celebration. We, of course, mourn the falling asleep of the Theotokos, the one who bore God. It would also be appropriate, however, to celebrate this day since, in the Dormition of the Theotokos, we gain an advocate before her Son and our God. She stands above all of the other saints of the Church since she, as the Mother of God, is also our common Mother. She protects us in times of danger, comforts us in times of grief, and guides us throughout the course of our lives to the ineffable glory of her Son, our Lord, God, and Savior Jesus Christ.

There are few words in language sweeter than that of *“mother”*. Sweeter yet is this word when we think of the Mother of God as our common mother. Unlike all other mothers, whose children are limited to a certain number, the Panagia takes us all under her shelter as our mother. She did this as a response to a request of God who wanted to bring order back to the human race. From the moment humanity disobeyed God in the Garden of Eden, it distanced itself from His love and from His mercy, choosing instead a road separate from God and, ultimately, a road that led to death. Man had freely chosen to distance himself from God who respected the freedom of man and since God respected man’s freedom, He did not force man to do otherwise since He did not want to intervene in a way that would abolish the freedom of humanity. He only wanted to intervene by utilizing the freedom of humanity which was accomplished in the person of the Panagia.

She did not have to do this, but in her unending and limitless love for God, she gave her unequivocal *“yes”* to the Lord when she said, *“Behold, the handmaiden of the Lord! Let it be to me according to your word”* (Lk. 1:38). It was this answer to the Lord that opened the possibility for humanity to be saved through the Son of God who would be born of the Theotokos. It was through her free and willing decision that the curse of humanity started to reverse thus opening the Gates of Paradise to us all. So bountiful was her love for the Lord that she brought forth God

in the flesh! It is for this reason we chant, *“In giving birth you retained your virginity, and in dormition you did not forsake the world, O Theotokos. You were translated unto life, being the Mother of Life”* (from the Apolytikion of the Dormition) since, as our loving Mother, she now stands as a continuous intercessor for our souls before the judgement seat of Christ.

It is the example of the Panagia for which we should strive for all the days of our lives because she shows us faith, dedication, and love for God and for our neighbors. She shows us how trusting in the Lord translates to an abundance of spiritual gifts. And she shows us how even the seemingly impossible becomes possible through God. It is my fervent prayer that we all become imitators of the holiness, faith, and love of the Panagia so that we too may experience the Kingdom to come. Praying that the Theotokos guards and guides you each and every day of your lives, I remain

With Paternal Love and Blessings,

A handwritten signature in black ink that reads "Metropolitan Evangelos". The signature is written in a cursive, flowing style. The word "Metropolitan" is written in a larger, more prominent script, and "Evangelos" is written below it in a similar but slightly smaller script. The signature is centered on the page.

† E V A N G E L O S
Metropolitan of New Jersey

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κληρόν,
Τούς Ἐντιμοτάτους Ἀρχοντας τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου,
Τούς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων,
Τάς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,
Τούς διδάσκοντας καί διδασκομένους τῶν Κατηχητικῶν καί Ἑλληνικῶν Σχολείων,
Τάς Ὄργανώσεις τῆς Νεολαίας καί ἅπαν τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἱερσέης.

*«Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει Σου οὐρανοί ἐπαγάλλονται καί ἀγγέλων γέγηθε
τά στρατεύματα, πᾶσα ἡ γῆ δέ εὐφραίνεται» (Στιχηρό προσόμοιο αἰνῶν)*

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μέ ἀνεκλάλητη χαρά καί λαμπρότητα ὀλόκληρος ὁ ὀρθόδοξος χριστιανικός κόσμος, ὡς
τά πέρατα τῆς οἰκουμένης, πανηγυρίζει σήμερα τήν ἐνδοξο Κοίμησι τῆς Θεοτόκου καί τή
Μετάστασή Της στόν οὐρανό, στήν αἰώνια Βασιλεία καί δόξα. Ἄνθρωποι καί Ἄγγελοι
συχαίρουν καί συναγάλλονται. Οἱ πάντες Τήν μακαρίζουν, Τήν ἀνυμνοῦν καί Τήν
δοξάζουν, ὅπως τό ἐπισημαίνει πολύ ὠραία ἓνα τροπάριο τῆς ἑορτῆς: *«Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει
σου οὐρανοί ἐπαγάλλονται καί ἀγγέλων γέγηθε τά στρατεύματα, πᾶσα ἡ γῆ δέ
εὐφραίνεται».*

Εὐφραινόμαστε καί πανηγυρίζουμε, διότι δέν ἔχουμε θάνατο, ἀλλά «Κοίμησι» καί
«Μετάστασι». Στό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου ἡ ἔννοια τοῦ θανάτου, ὅπως τόν γεύθηκαν καί
ἐξακολουθοῦν νά τόν γεύονται οἱ γενεές τῶν ἀνθρώπων, δέν ὑφίσταται. Ἡ Παναγία μας
μεταφέρεται διά μέσου τοῦ θανάτου Της πρός τήν αἰώνια ζωή καί ὁ τάφος Της εἶναι κενός,
ἄδειος, καθώς τό πανάγιο σῶμα Της γιά λίγο μόνο παρέμεινε στόν τάφο καί κατόπιν
ἀκολούθησε τήν ψυχή Της στούς οὐρανοῦς. Ὁ τάφος καί ὁ θάνατος δέν μπόρεσαν νά
κρατήσουν τό πάνσεπτο σῶμα Της, πού ἔγινε δοχεῖο τοῦ Θεοῦ καί πηγὴ τῆς ζωῆς, ὅπως
ἀναφέρεται στό Κοντάκιο τῆς ἡμέρας: *«Τάφος καί νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν».* Τό ἀδειανό
θεομητορικό μνημα ἀποτελεῖ τή μεγαλύτερη διαβεβαίωσι ὅτι ὁ τάφος δέν σκεπάζει τήν
ἀνθρώπινη ὑπαρξή γιά πάντα καί μᾶς κάνει νά δοῦμε τόν θάνατο ὅπως ὁ πατριάρχης
Ἰακώβ, σάν μία σκάλα πού πατάει σταθερά στόν ἀνοιχτό τάφο καί φτάνει στόν οὐρανό. Τό
μνημα γίνεται κλιμαξ *«ἡ μετάγουσα τούς ἐκ γῆς πρός οὐρανόν».*

Ἡ Παναγία μας ὄμως, μέ τήν Κοίμησιν καί τήν Μετάστασίν της, δέν ἐγκατέλειψε τή γῆ καί τοὺς ἀνθρώπους. Στό ἀπολυτικό της ἐορτῆς ψάλλουμε: «*ἐν τῇ κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπε, Θεοτόκε*». Εἶναι πάντα κοντά μας, δίπλα μας. Ἀφουγκράζεται τόν πόνο μας, γνωρίζει τὰ προβλήματά μας, βλέπει τήν ἀγωνία καί τόν ἀγῶνα μας. Τρέχει γιά νά μᾶς βοηθήσει. Ἐνδιαφέρεται γιά μᾶς, τὰ παιδιά της. Πρεσβεύει γιά ὅλους μας. Εἶναι «*πρεσβεία θερμή καί τεῖχος ἀπροσμάχητον*», ὅπως ψάλλαμε τίς προηγούμενες μέρες στίς Παρακλήσεις πρὸς τιμὴν Της. Κι ἐμεῖς ἀπὸ τῆ μεριά μας, καλούμαστε νά αὐξήσουμε τήν ἀγάπην, τήν προσευχή καί τήν ἀφοσίωσίν μας πρὸς τό πρόσωπο τῆς Μητέρας τῆς ζωῆς, ὥστε μέ παρησία νά ἐπικαλούμαστε τό πανάγιο ὄνομά Της, ἐκζητώντας τή μεσιτεία Της πρὸς τόν Κύριο τῆς δόξης.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί:

Ὡς Ἐπίσκοπος καί Ποιμενάρχης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Νέας Ἱερσῆς, εὐχομαι ὀλόθερμα σέ ὅλους ἐσᾶς, καί στόν καθένα ξεχωριστά, ἡ Παναγία μας νά εἶναι προστάτης καί βοηθός, στήριγμα καί ὁδηγός στό πνευματικό ταξίδι πρὸς τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Νά σκέπει καί νά προστατεύει τίς οἰκογένειές σας, τό ἑλληνορθόδοξο Ἔθνος μας καί τή φιλόθεη Ὁμογένειά μας καί νά εἴστε βέβαιοι ὅτι ὡς «*ἐλέους πηγὴ*» θά πρεσβεύει στόν παντοκράτορα Υἱό Της γιά μᾶς· γιά τή σωτηρία μας, γιά τή σωτηρία ὅλου τοῦ κόσμου.

Χρόνια πολλὰ κι εὐλογημένα!

Διάπυρος πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί Μητέρα τοῦ Φωτός εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Νέας Ἱερσῆς ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ